

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Cob/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319200097
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8319200097.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Milana Majerníka v sporovej veci žalobcu: WOODCOTE GROUP s.r.o., so sídlom Vajnorská 135, 831 04 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 31 364 951, zastúpeného: Právny dom - advokáti, s.r.o., so sídlom Dlhá 2, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 36 857 793, proti žalovanému: Chemkostav Humenné, a.s., so sídlom Štefánikova 18, 066 01 Humenné, IČO: 36 485 802, zastúpenému JUDr. Ondrejom Kellerom, advokátom, so sídlom Námestie slobody 2, 066 01 Humenné, IČO: 42085934, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 7Cb/4/2019-157 z 9.6.2021, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie okrem výroku, ktorým zrušil uznesenie č.k. 7Cb/95/2018-33 zo dňa 15.11.2018.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že právny úkon - kúpna zmluva zo dňa 4.10.2018 uzavretá medzi spoločnosťou Chemkostav HSV, a.s., Štefánikova 18, Humenné, IČO: 36 473 332 ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim, na základe ktorej došlo k prevodu nehnuteľností: - pozemok - parcela registra „C“ č. 4117/211, zastavané plochy a nádvoria o výmere 110 m², - pozemok - parcela registra „C“ č. 4117/212, zastavané plochy a nádvoria o výmere 20 m², evidované na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Humenné, katastrálne územie Z., okres Z., obec Humenné, - stavba - R. D. U., druh stavby - budova obchodu a služieb, súpisné číslo 6295, postavená na pozemku parcely registra „C“ č. 4117/218 o výmere 2467 m², evidovaná na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Z., katastrálne územie Humenné, okres Humenné, obec Humenné, s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 1/1, je voči žalobcovi neúčinný. Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Zrušil uznesenie Okresného súdu Humenné č.k. 7Cb/95/2018-33 zo dňa 15.11.2018.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 28.12.2018 v spojení s písomným podaním doručeným súdu dňa 20.09.2019 domáhal určenia neúčinnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 04.10.2018. Kúpnu zmluvou zo dňa 04.10.2018 uzavretou medzi spoločnosťou Chemkostav HSV akciová spoločnosť, Štefánikova 18, Humenné, IČO: 36 473 332 ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim došlo k prevodu nehnuteľností a to pozemku - parcela registra „C“ č. 4117/211, zastavané plochy a nádvoria o výmere 110 m², pozemku - parcela registra „C“ č. 4117/212, zastavané plochy a nádvoria o výmere 20 m², evidované na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Humenné, katastrálne územie Z., okres Z., obec Z., stavby - R. D. U., druh stavby - budova obchodu a služieb, súpisné číslo XXXX, postavená na pozemku parcely registra „C“ č. 4117/218 o výmere 2467 m², evidovaná

na LV č. XXXX, vedenom okresným úradom Z., katastrálne územie Z., okres Z., obec Z., s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 1/1. Vklad vlastníckeho práva bol povolený pod B. XXXX/XXXX - 4119/18. Obrana žalovaného bola založená na skutkových tvrdeniach o tom, že vlastnícke právo bolo prevedené na neho z dôvodu výzvy zo strany VÚB banky, aby došlo k zosúladieniu vlastníckeho práva k budove a pozemku pod ňou, vzhľadom na požiadavku poskytnutia investícií zo strany žalovaného a spol. Chemkostav HSV akciová spoločnosť, a že na strane dlžníka neexistoval úmysel ukrátiť žalobcu ako veriteľa.

3. V prípade právneho úkonu, ktorým bol žalobca ako veriteľ dlžníka ukrátený, bol tento urobený medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou a žalovaným, ktorý je tiež právnickou osobou, pričom sa jedná o spriaznené spoločnosti a prepojené ich štatutárnymi orgánmi, pričom v konaní bolo preukázané, že sa jedná o otca a jeho syna a dcéru. Teda jedná sa o blízke osoby v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka. Žalovaný sa mohol odporovacej žalobe ubrániť len ak by preukázal, že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohol poznať. Žalovanému sa nepodarilo preukázať, že ani pri náležitej starostlivosti nemohol rozpoznať úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, keď dôkazné bremeno na preukázanie tejto skutočnosti bolo na jeho strane. Pri prevode nehnuteľnosti na žalovaného musel byť tento úmysel dlžníka zrejмый a predmetným právnym úkonom nepochybne došlo k zmenšeniu majetku dlžníka, ktorý okrem predmetných nehnuteľností nemal žiaden iný majetok. Žalovaný mal vedomosť o tom, že dlžník je povinný titulom uzatvorenia rámcovej kúpnej zmluvy so žalobcom mu za dodaný tovar zaplatiť kúpnu cenu, ktorá v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy už bola predmetom súdneho vymáhania sp. zn. 7Cb/69/2018, na upomínacom súde pod sp. zn. 20Up/542/2017 - žaloba doručená dlžníkovi dňa 20.4.2018. Vzhľadom na to, že ide o osoby blízke (členovia štatutárných orgánov žalovaného a dlžníka sú otec a jeho syna a dcéra), sa úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa - žalobcu a vedomosť žalovaného o tomto úmysle predpokladá, prezumuje. Bolo na žalovanom preukázať, že úmysel dlžníka ukrátiť žalobcu nemohol v čase urobenia odporovaného právneho úkonu dňa 4.10.2018 - kúpnej zmluvy, ani pri vynaložení náležitej starostlivosti rozpoznať. Zákonná požiadavka náležitej starostlivosti znamená, že osoba ktorá s dlžníkom odporovaný právny úkon uzatvorila, sa mala presvedčiť o tom, že právny úkon neukracuje dlžníkovho veriteľa. Vyžaduje sa teda aktívne konanie takejto osoby, aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa z jeho dôsledkov poznala. Teda bolo na žalovanom, aby pri právnom úkone - kúpna zmluva, sa presvedčil, či tento právny úkon neukracuje veriteľa dlžníka a tak neurobil právny úkon na ujmu práv veriteľov dlžníka. Žalovaný nepreukázal, že vyvinul náležitú starostlivosť na poznanie úmyslu dlžníka pri uzatvorení odporovaného právneho úkonu ukrátiť žalobcu ako veriteľa, pričom na jeho úspešnú obranu nestačí iba tvrdenie, že o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa týmto úkonom nevedel a že tento úkon bol urobený z dôvodu výzvy záložného veriteľa za účelom zosúladienia vlastníckych práv k stavbe a pozemku pod stavbou, ktoré nehnuteľnosti mali byť predmetom záložného práva pri poskytnutí finančných prostriedkov záložným veriteľom na základe žiadosti dlžníka a tiež žalovaného. Predmetnou kúpnu zmluvou dlžník na žalovaného nepreviedol iba stavbu, ale aj pozemky v jeho vlastníctve, teda rozporné je aj toto jeho tvrdenie. Okrem toho prípadné zriadenie záložného práva na nehnuteľnosti nie je dôvodom na zmenu vlastníckeho práva, nakoľko záložným veriteľom nemusí byť iba subjekt žiadajúci o poskytnutie finančných prostriedkov, môže ním byť aj tretí subjekt za splnenia zákonných podmienok. Žalovaný teda nepreukázal, že by vynaložil takú relevantnú činnosť, z výsledkov ktorej by mohol ukracujúci úmysel dlžníka rozpoznať, alebo sa o ňom aspoň dozvedieť. Právny úkon - kúpna zmluva zo dňa 4.10.2018 je úkonom, ktorým došlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa - žalobcu. Žalobca uniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že dlžníkov právny úkon ukracuje uspokojenie jeho pohľadávky. V konaní bolo preukázané, že dlžník okrem predmetných nehnuteľností nemá žiaden iný majetok, z ktorého by mohla byť pohľadávka žalobcu uspokojená. Žalobca preukázal aj existenciu jeho vymáhateľnej pohľadávky vo výške 119.216,54 eur s prísl., ktorá mu bola priznaná v súdnom konaní sp. zn. 7Cb/69/2018 voči dlžníkovi Chemkostav HSV akciová spoločnosť. Preto súd žalobe vyhovel.

4. Pred začatím konania vo veci samej bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bol žalovanému uložený zákaz previesť, zaťažiť, alebo zriadiť akékoľvek právo tretích osôb k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 4.10.2018. Nakoľko vo veci samej súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, postupom podľa § 337 ods. 3 CSP uznesenie o neodkladnom opatrení zrušil.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 a 2 CSP.

6. Proti rozsudku okrem výroku o zrušení uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Namietal, že k prevodu nehnuteľnosti nedošlo z dôvodu, že pôvodný vlastník/dlžník mal v úmysle znemožniť žalobcovi budúci možný výkon rozhodnutia v konaní 7Cb/69/2018, kde sa voči nemu domáhal žalobca zaplata pohľadávky, ale z dôvodu žiadosti záložného veriteľa, ktorý požiadaval o zjednotenie dovtedy reálne existujúcich vlastníckych práv, keďže stavbu vlastnil Chemkostav HSV akciová spoločnosť a pozemok, na ktorom stojí budova Chemkostav Humenné, a.s. Predmetným prevodom došlo len k zjednoteniu osoby vlastníka tak k budove ako aj k pozemku, ku ktorým už bolo predtým zriadené záložné právo totožného záložného veriteľa. Tvrdil, že nebol preukázaný úmysel žalovaného a dlžníka ukrátiť žalobcovi možnosť uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky.

8. Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

9. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. V odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým prvoinštančný súd žalobe žalobcu vyhovel, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania. Výrok rozsudku, ktorým súd zrušil uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia v odvolacom konaní preskúmaný nebol, a ako taký nadobudol právoplatnosť (367 ods. 2 CSP).

11. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, nemožno mať pochybnosti o správnosti právneho posúdenia prejednáwanej veci súdom prvej inštancie a neboli zistené žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. V prejednáwanej veci bolo nepochybne preukázané, že na základe rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 7Cb/69/2018-216 zo dňa 11.12.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 4Cob/41/2020-983 zo dňa 24.11.2020, žalobca má voči spoločnosti Chemkostav HSV akciová spoločnosť právoplatnú a vykonateľnú pohľadávku v sume 119.216,54 eur s príslušenstvom. Kúpnu zmluvou zo dňa 4.10.2018 uzavretou medzi spoločnosťou Chemkostav HSV akciová spoločnosť ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim došlo k prevodu nehnuteľností a to pozemku - parcela registra „C“ č. 4117/211, zastavané plochy a nádvoria o výmere 110 m², pozemku - parcela registra „C“ č. 4117/212, zastavané plochy a nádvoria o výmere 20 m², evidované na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Z., katastrálne územie Z., okres Z., obec Z., stavby - R. D. U., druh stavby - budova obchodu a služieb, súpisné číslo 6295, postavená na pozemku parcely registra „C“ č. 4117/218 o výmere 2467 m², evidovaná na LV č. XXXX, vedenom okresným úradom Z., katastrálne územie Z., okres Humenné, obec Z., s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 1/1. Vklad vlastníckeho práva žalovaného bol povolený pod B. XXXX/XXXX - 4119/18. Podanou žalobou sa žalobca domáha určenia, že právny úkon - kúpna zmluva uzavretá medzi spoločnosťou Chemkostav HSV akciová spoločnosť a žalovanou spoločnosťou Chemkostav Humenné, a.s. je voči nemu právne neúčinná.

13. Podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

14. Podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

15. Podľa § 42a ods. 4 Občianskeho zákonníka, odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom, ktorý je právnickou osobou, a a) členom jeho štatutárneho orgánu, jeho prokuristom, likvidátorom alebo spoločníkom, b) osobou blízkou (§ 116 a 117) osobe uvedenej v písmene a), c) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmenách a) a b) majetkovú účasť aspoň 10% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, d) právnickou osobou, v ktorej je osoba uvedená v písmenách a) a b) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom, e) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene d) majetkovú účasť aspoň 34% v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c), d) alebo e); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

16. Podľa § 116 Občianskeho zákonníka, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne počítavala ako vlastnú ujmu.

17. Účelom inštitútu odporovateľnosti je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok (veci, práva, pohľadávky) na úkor veriteľa. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe, ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo. Z ust. § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že odporovateľným je taký právny úkon dlžníka, ktorý urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, pričom bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno v tomto smere nesie veriteľ (žalobca). Preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa nie je podmienkou odporovateľnosti v prípade, ak dlžník realizoval právny úkon s osobami jemu blízkymi (§ 116 a § 117 Občianskeho zákonníka) alebo v prospech týchto osôb. V takomto prípade sa existencia ukracujúceho úmyslu dlžníka predpokladá ex lege a skutočný úmysel dlžníka pre procesný úspech žalujúceho veriteľa nie je podstatný. Rozhodujúcou skutočnosťou je ukrátenie veriteľa, teda objektívny stav, ktorý svoje právne následky neodvodzuje od subjektívneho motívu (ukracujúceho úmyslu) dlžníka. V takomto prípade zákon u blízkych osôb dlžníka konštruje vyvrátenú domnienku, že úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa poznali; je preto na týchto osobách (ak chcú účinne zabrániť podanej odporovacej žalobe), aby v konaní preukázali, že úmysel dlžníka v čase uskutočnenia ukracujúceho právneho úkonu nemohli poznať ani pri vynaložení náležitej starostlivosti. K účinnému vyvráteniu tejto zákonnej domnienky (v záujme vlastného procesného úspechu) je preto nevyhnutné jednak tvrdenie žalovanej blízkej osoby dlžníka, že dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať, ale najmä preukázanie (splnenie dôkaznej povinnosti) konkrétnych úkonov vynaloženia náležitej starostlivosti. Za týmto účelom musí žalovaná blízka osoba hodnoverným spôsobom v konaní preukázať, že v súvislosti s odporovaným právnym úkonom vynaložila takú relevantnú činnosť, aby ukracujúci úmysel z výsledkov tejto činnosti rozpoznala, alebo sa o ňom aspoň mohla dozvedieť. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalovaný nepreukázal, že by vynaložil takú relevantnú činnosť, z výsledkov ktorej by mohol ukracujúci úmysel dlžníka rozpoznáť, alebo sa o ňom aspoň dozvedieť. Tieto závery súdu prvej inštancie žalovaný v podanom odvolaní ani nerozporoval, pričom nemôže argumentovať nedostatkom ukracujúceho úmyslu na strane dlžníka.

18. Jedinou odvolacou námietkou žalovaného bolo tvrdenie, že k prevodu nehnuteľnosti došlo z dôvodu žiadosti záložného veriteľa, ktorý požiadal o zjednotenie dovedy reálne existujúcich vlastníckych práv, keďže stavbu vlastnil Chemkostav HSV akciová spoločnosť a pozemok, na ktorom stojí budova Chemkostav Humenné, a.s. Predmetným prevodom došlo len k zjednoteniu osoby vlastníka tak k budove, ako aj k pozemku, ku ktorým už bolo predtým zriadené záložné právo totožného záložného veriteľa. Táto odvolacia námietka neobstojí. Žalovaný sa nemôže odvolávať na žiadosť záložného veriteľa o zjednotenie vlastníckych práv k stavbe a k pozemku, na ktorom je táto stavba postavená. Záložný veriteľ nemá žiadny právny dôvod žiadať zjednotenie vlastníckych práv, nakoľko zriadením záložného práva nedochádza k zmene vlastníckeho práva, nakoľko záložné právo predstavuje len zabezpečovací inštitút. Zabezpečenie však môže poskytnúť ktorákoľvek tretia osoba, a na poskytnutie úveru preto nie je nevyhnutné vlastnícke právo žiadateľa úveru, ale poskytnutie zálohu, ktorý môže byť vo vlastníctve inej osoby ako je osoba žiadajúca o úver. Preto sa táto odvolacia argumentácia žalovaného javí ako účelová a nebolo ju možné v tomto zmysle akceptovať.

19. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného neboli spôsobilé spochybníť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolanie žalovaného z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené.

20. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

21. Vychádzajúc z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s výnimkou výroku o zrušení uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech

bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).